

Jesaja 25: 6-9; Johannes 20: 1-18

Veel bewijs hebben we niet voor de opwekking van Jezus.

Ja, het graf is leeg, constateren twee van Zijn leerlingen.

De ene, van wie Jezus veel hield, buigt zich voorover en ziet dat het lichaam van Zijn Heer er niet meer is.

Er liggen alleen nog linnen doeken.

Petrus is niet tevreden met alleen een blik in het graf en gaat naar binnen.

Hij ziet dezelfde linnen doeken liggen.

Maar omdat hij nu in het graf staat en rondkijkt, ontdekt hij nog iets anders.

De doek die het gezicht van Jezus bedekt had, ligt apart opgerold op een andere plek.

Wie het ook zijn die het lichaam van Jezus hebben weggehaald, ze moeten wel heel rustig en koelbloedig gehandeld hebben.

Want dat is de enige mogelijkheid die Maria en Petrus zich kunnen voorstellen.

Ze moeten het lichaam van Jezus hebben meegenomen.

Wie het gedaan hebben en waarom, ze weten het allebei niet.

Het enige dat ze weten, is wat ze zien.

Het lichaam van Jezus is niet in het graf.

De andere leerling, de leerling van wie Jezus veel hield, gaat nu ook het graf in en staat naast Petrus.

Hij ziet precies hetzelfde als Petrus ziet, maar hij beleeft iets totaal anders dan Petrus beleeft.

Hij ziet het en hij gelooft.

In de koude leegte van het **graf** van Jezus ziet hij de vreugde en volheid van de **opstanding** van Jezus.

Hij ziet de dingen uit het lied dat we net zongen: lied 633.

In het lege graf toont de liefde hem zijn aangezicht.

In de doodse stilte hoort hij de eerste tonen van een zonnelielied.

In de vroege duisternis ziet hij het licht dat leven is voor de mensen.

De Heer is niet weggehaald. De Heer is opgestaan.

Petrus ziet wat iedere camera kan registreren.

Het graf is leeg. Het lichaam van Jezus is weg.

Er liggen alleen nog de linnen doeken waarmee Zijn lichaam omwikkeld was.

Johannes die ons het verhaal vertelt, legt uit waarom Maria en Petrus niet verder kunnen kijken, dan wat hun ogen zien.

De reden is, dat zij de Schrift nog niet begrijpen.

Ze leggen geen verbinding tussen dat wat ze lezen in de Tora, in de boeken van Mozes, in de psalmen en bij de profeten, tussen wat ze daar lezen en het lege graf van Jezus.

De Schrift vertelt over het verbond dat God met hun volk sloot.

Hun voorouders werden door God bevrijd uit de verdrukking en de dood in Egypte.

God ging wonen in het midden van dit volk en gaf het de richtlijnen, waarmee het kan kiezen voor het leven en tegen de dood.

Hij zal het waas vernietigen dat alle volken het zicht beneemt, de sluier waarmee alle volken omhuld zijn.

Heel de wereld zal Hij Zijn weg en Zijn reddende kracht laten kennen.

Dat is wat de Schrift vertelt.

Petrus begrijpt niet wat dit, wat dit werk van God in de geschiedenis, te maken heeft met Jezus en het lege graf.

Hij snapt niet dat God die met Israël is verbonden, in Jezus alle volken aan zich wil binden.

Hij snapt niet dat het Woord van God waardoor alles is ontstaan, hetzelfde Woord is, dat ieder mens roept.

Hij ziet het niet.

De reddende kracht van God brengt Jezus niet slechts tot aan de grens van de dood.

Zijn reddende kracht brengt Jezus door en voorbij de dood.

Dezelfde reddende kracht van God brengt het volk Israël niet tot aan de Rietzee.

Zijn reddende kracht brengt het volk door en voorbij de Rietzee door het water te splijten en de zee te veranderen in droog land.

Gods reddende kracht werkt waar de machten van deze wereld als stormen razen en bulderen.

Zijn reddende kracht werkt ook in de nacht en stilte van lijden en dood.

Maria staat voor de Rietzee en komt niet verder.

Voor haar is de dood van Jezus een zee die nooit gekliefd, nooit gespleten gaat worden.

Want wat geen mens kan, kan zij ook niet.

Zij kan de dood niet wegdenken.

Geen mens kan de dood wegdenken

Alleen God kan het leven scheiden van de dood, zoals Hij het droge scheidde van het water.

Alleen Hij kan ons wegdenken bij de dood.

Weet hebben van God is, weet hebben dat Hij aan ons denkt.

Is weet hebben dat Hij om ons denkt.

God denkt om ons en denkt ons daarom weg bij de dood.

Maria zoekt naar de gestorven Jezus en vindt Hem daarom niet.

Ze ziet een tuinman.

Jezus kan alleen gevonden worden, als Hij gezocht wordt als de levende Heer.

Dat Hij leeft, horen wij op hetzelfde moment als Maria.

We horen het, wanneer Hij haar naam noemt.

Omdat Hij haar naam noemt, kan zij zich wegdraaien van de dood.

In de stem waarmee Jezus haar aanspreekt en in de blik waarmee Hij haar aankijkt, hoort en ziet ze de reddende kracht van God.

Maria, zegt Jezus en Maria hoort Hem zeggen: *Ik ben het*.

Eerder vertelt Johannes dat Jezus in Zijn gebed tot God dit zegt:

Ik heb hun Uw naam bekendgemaakt. Jezus maakt Gods naam bekend.

Wat de naam van God is, lezen we in de Schrift, in Exodus.

Zijn naam is: *Ik ben die er zijn zal*.

De naam van God is een vorm van het werkwoord *zijn*.

Het wordt wel vertaald in de tegenwoordige tijd.

De naam van God is dan: *Ik ben, die ik ben*.

Maar we doen God meer recht, wanneer we Zijn naam in de toekomstige tijd vertalen.

Zijn naam wordt dan: *Ik zal zijn, die ik zijn zal*.

Vertalen we de naam van God als *Ik ben*, dan creëren we een misverstand.

Want Hij wil ons niet overtuigen van Zijn bestaan.

God zegt niet tegen ons: *Ik besta. Ik leef. Ik existeer en zo is het en niet anders*.

Want de God die bestaat, is nog niet de God die ons ontmoet.

Die God, de God die bestaat, is niet de God van de uittocht uit Egypte, niet de God die wil wonen in het midden van Zijn volk,

niet de God die de volken roept naar het nieuwe Jeruzalem.

God verlangt ernaar de mensen te ontmoeten.

Zonder dit verlangen bestaat Hij niet.

Daarom moeten we Zijn naam in de toekomstige tijd lezen.

God bestaat niet. God komt.

Zijn naam betekent: *Ik zal er zijn. Of Ik zal komen, Ik zal verschijnen, Ik zal me laten zien, Ik zal me laten ontmoeten.*

God geeft zich in het licht.

Om in te zien hoe wezenlijk deze beweging is voor God en hoe wezenlijk deze beweging die Hij maakt, is

om de opwekking van Jezus te begrijpen,

om dat allemaal in te zien moeten we terug naar het begin van alles.

We moeten terug naar de allereerste scheppingsdaad van God.

We moeten terug naar de schepping van het licht.

Want wanneer God het licht scheidt, dan wordt hetzelfde werkwoord, het werkwoord *zijn*, en wordt dezelfde werkwoordsvorm, de toekomstige tijd, gebruikt als in Zijn naam.

Wij vertalen: *Er moet licht komen.*

Maar in het Hebreeuws staat er: *licht zal er zijn* of zoals ze in de 17 eeuw vertaalden, in de Statenvertaling: *daar zij licht.*

Zoals God ons het licht geeft en daarmee ons heel de schepping geeft, zo geeft Hij zichzelf in het licht.

God belooft ons voor de toekomst die we tegemoet gaan, dat Hij trouw zal zijn, trouw aan Zichzelf, trouw aan Zijn woord, trouw aan Zijn schepping, trouw aan mensen.

Maria zegt Jezus, en Maria hoort Hem zeggen, nee, niet *Ik ben*.

Ze hoort Hem zeggen: *Ik zal er zijn. Ik zal het licht van de wereld zijn.*

Ik zal jullie liefhebben.

In de opwekking van Jezus doet God wat Zijn naam al zegt en wat Zijn eerste scheppingsdaad laat zien.

Hij zal er zijn, zoals Hij er zijn zal.

Zoals lijden en dood het vragen, zo zal Hij er voor ons zijn.

Hij zal liefdevol en genadig zijn.

Geduldig en waarachtig zal Hij zijn.

Wanneer Jezus haar naam noemt, hoort Maria in Zijn stem het geduld en de waarachtigheid van God.

Wanneer ze zich heeft omgedraaid, ziet ze in het gelaat van Christus de liefde en genade van God.

Daarom kan ze Hem loslaten, als Jezus vraagt: *"Houd me niet vast."*

Ze herkent Hem als de Zoon die gezonden is door de Vader.

Ik heb de Heer gezien.

Ik mag wel zeggen, dat wij leven in een wereld waarin de leugen regeert, waarin de waarheid moet wijken voor wat correct is, waarin de geschiedenis als de bron van alle kwaad gezien wordt en daarom uitgewist moet worden.

In zo'n wereld is Christus gekomen als Gods reddende kracht en zal Hij weer komen als Gods reddende kracht.

Want de ontmoetingen van Jezus, waarover de Bijbel vertelt, betuigen, dat Jezus vertrouwen geeft en vertrouwen wekt.

Hij leert ons over de waarheid van God,

de waarheid die ons denken en doen corrigeert.

Hij laat zien hoe door onze geschiedenis heen het verhaal van Gods bevrijding en vrijheid klinkt.

Zo zal Hij in deze zoekende wereld voor ons uitgaan: vertrouwenwekkend, waarachtig, bevrijdend.

Zo zullen wij Hem in deze zoekende wereld kunnen navolgen.

Amen